

Gruppe: 2

FCI rasenr: 143

FCI dato: 14.02.1994

NKK dato: 08.10.1996

DOBERMANN

Nordisk Kennel Union
Dansk Kennel Klub
Hundaræktarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Svenska Kennelklubben
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben

GRUPPE: 2
FCIs RASENR.: 143
av 14.02.94

RASEBESKRIVELSE FOR DOBERMANN

**Opprinnelsesland/
hjemland:**

Tyskland

Helhetsinntrykk

Middelsstor, kraftig og muskuløs bygget. Elegant med stolt holdning, temperamentsfullt vesen og gir inntrykk av besluttosomhet.

**Viktige
proporsjoner:**

Nesten kvadratisk kropp, spesielt gjelder dette hannhunder. Kroppslengden (fra brystbenet til sittebensknute) må ikke overstige mankehøyden med mer enn 5% hos hannhunder og 10% hos tisper.

**Adferd/
temperament:**

Dobermann skal være vennlig rolig, i familien meget trofast og barnekjær. Arbeidsvillig. Middels temperament og skarphet. Det skal legges vekt på at den ved en avbalansert oppmerksomhet overfor omgivelsene virker selvsikker og uredd.

Hode:

Skalle:

Kraftig, tilpasset kroppen. Sett ovenfra danner hodet en stump kile. Sett forfra er skallens overlinje nesten vannrett, d.v.s. ikke buet mot ørene. Skallelinjen, som er en parallell fortsettelse av neseryggen, faller av mot nakken i en svak bue. Godt utviklede øyenbrynsbuer, uten å være fremtredende. Pannefuren skal likevel sees. Nakkeknølen skal ikke være påfallende. Sett forfra og ovenfra, bør hodet ikke ha for markerte kinn. Den fra siden sett lette krummingen av overkjeve og kinnben må stå i forhold til hodets totallengde. Godt utviklet hodemuskulatur.

Stopp:

Lite, men tydelig.

Ansiktsregion:

Nesebrusk:

Godt utviklet, heller bred enn rund, åpne nesebor, uten å være fremtredende. Sorte hunder: sort nesebrusk; brune: brun.

Snuteparti:

Må stå i forhold til skallen, kraftig utviklet. Dypt snuteparti, munnviken skal nå helt til molarene. Snutepartiet må ha god bredde også i området rundt fortennene.

Lepper: Faste og stramme mot kjevene og slutter tett sammen. Mørk pigmentering hos sorte hunder, noe lysere hos brune.

Kjever/tenner: Kraftige og brede kjever. Saksebitt. Fulltallig tannsett, normal størrelse.

Øyne: Middelsstore, ovale og mørke. Hos brune hunder tillatt med noe lysere farge. Godt tilliggende øyelokk. Behåret øyelokksrand.

Ører: Høyt ansatt, opprettstående, kupert i forhold til hodets lengde*. I land med kuperingsforbud, tillates ukuperte ører på lik linje. Middelsstore, med forkanten liggende godt inntil kinnene.

Hals: God lengde i forhold til kropp og hode. Tørr, muskuløs og lett buet. Linjeføringen understreker hundens høyreste holdning og store edelhet.

Forlemmer:

Helhetsinntrykk: Sett fra alle sider skal de kraftige forbena være nesten rette og stå vinkelrett på underlaget.

Skulder: Skulderbladet ligger fast inntil brystkassen og når over ryggtaggene. Godt utviklet muskulatur. Godt tilbakelagt og skrår så mye som mulig, vinkelen til horisontalplanet utgjør ca. 50°.

Overarm: God lengde, god muskulatur. Vinkelen til skulderbladet ca. 105-110°.

Albue: Tett tilliggende, ikke utoverdred.

Underarm: Kraftig og rett med god muskulatur, harmonisk lengde.

Håndrot: Kraftig.

Mellomhånd: Kraftige knokler. Rett sett forfra; fra siden en anelse skråstilt (maks. 10°).

Poter: Korte og sluttede. Buede tær (kattepoter). Korte, sorte negler.

Kropp:

Manke: Fremtredende, særlig hos hannhunder. Ved sin høyde og lengde skaper den en fallende linje mot krysset.

Rygg: Kort og fast, med god bredde og velutviklet muskulatur.

- Lend: Av god bredde og velutviklet muskulatur. Tisper kan ha noe lenger lendeparti.
- Kryss: Svakt eller nesten umerkelig fallende. Virker dermed godt avrundet uten å være rett eller avfallende. Krysset skal ha god bredde med sterk muskulatur.
- Bryst: Brystlengde- og dybde må stå i forhold til kroppens lengde ved at brystdybden når tilnærmet halvparten av mankehøyden. Brystet har god bredde med lett buede ribben. Spesielt utpreget forbryst.
- Underlinje/buk: Tydelig opptrukket buklinje.
- Hale: Høyt ansatt, kort kupert, to halevirvler beholdes*). I land som har innført halekuperingsforbud kan halen beholdes naturlig.

Baklemmer:

- Helhetsinntrykk: Sett bakfra virker en dobermann - på grunn av sin utpregede bekkenmuskulatur - bred og avrundet over hofter og kryss. De muskler som går fra bekkenet ned til over- og underlår, gir god bredde i overlår, kneledd og underlår. Kraftige, rette og parallelle bakben.
- Lår: God lengde og bredde med godt utviklede muskler. Gode vinkler i hofteleddet, ca. 80-85° mot horisontalplanet.
- Knær: Kraftig kneledd. Vinkelen ca. 130°.
- Underlår: Middels lange, i harmoni med baklemmenes total lengde.
- Haseledd: Middels kraftige og parallelle, vinkelen ca. 140°.
- Mellomfot: Kort og loddrett.
- Poter: Som forpotene, korte og sluttede. Korte, sorte negler.

Bevegelser:

Av stor betydning. Elastiske, elegante, frie og veivinnende. Forbena strekkes lengst mulig fremover. Med lange fjærende skritt gir bakbena det nødvendige frasparket. Fasthet i rygg, sener og ledd.

Hud:

Ligger overalt tett og stramt inntil kroppen, godt pigmentert.

Pels:

- Hårlag: Kort, hardt og tett. Hårene ligger tett og fast og dekker hele kroppen. Underull er ikke tillatt.

Farge: Sort eller brun med rustrøde (tan), skarpt avgrensede og rene tegninger. Tegningene finnes på snute, lepper, som flekker på kinnene og øvre øyelokk, på strupen, to flekker på brystet, på mellomhendene og potene, på innsiden av bakbena, samt på sittebensknutene og rundt anus.

Størrelse og vekt:

Mankehøyde: Hannhunder: 68 - 72 cm
Tisper: 63 - 68 cm
Middels størrelse ønskelig.

Vekt: Hannhunder: ca. 40 - 45 kg
Tisper: ca. 32 - 35 kg

Feil: Ethvert avvik fra foregående punkter skal betraktes som feil. Hvor alvorlig feilen er, skal graderes etter hvor stort avviket er i relasjon til rasebeskrivelsen.

Helhet: Manglende kjønnspreg. Lite substans, for lett, for tung, høytstillet, dårlig benstamme

Hode: For kraftig, for smalt, for kort, for langt, for mye/for lite stopp, romernese, sterkt avfallende skalletak, dårlig utviklet underkjeve, runde eller skjeve øyne, lyse øyne, for utposete kinn, ikke tilsluttende lepper, utstående eller dyptliggende øyne, for høyt eller for lavt ansatte ører, åpen munnvik.

Hals: Noe kort, for kort, løs halshud, hjortehals eller for lang hals ikke i proporsjon til kroppen.

Kropp: Ikke fast rygg, avfallende kryss, svai rygg, karpelend, for flate eller for runde ribben, ikke tilstrekkelig brystdybde eller -bredde, for lang rygg, manglende forbryst, for høy eller for lavt ansatt hale, for lite eller for mye optrukket buklinje.

Lemmer: For mye eller for lite vinklede for- eller baklemmer, ikke tilliggende albuer, standardavvikelser av leie og lengde av knokler og ledd, innadrede eller utadrede poter, kuhasethet, hjulbent, for sprikende eller for bløte poter, krokete tær, lyse negler.

Pels: Tegninger for lyse eller ikke skarpt avtegnet, urene tegninger, for mørk maske, store sorte flekker på bena, brysttegninger knapt synlige eller for store; pels lang, bløt, glansløs eller bølget; tynn pels eller hårløse flekker; større pelsverver spesielt på kroppen, synlig underull.

Gemytt: Manglende selvsikkerhet, for temperamentsfull,

for skarp.

Størrelse: Standardavvikelse på inntil 2 cm skal det trekkes for.

Bevegelse Usikker, trippende, ufrie bevegelser, passgang.

Diskvalifiserende feil:

Helhet: Totalt manglende kjønnspreg.

Øyne: Gule øyne (rovfugløyne), forskjellig farget øyne.

Bitt: Overbitt, tangbitt, underbitt, manglende tenner.

Pels: Hvite flekker, uttalt lang og bølget pels, uttalt tynn pels eller store bare flekker.

Gemytt: Redde, nervøse og aggressive hunder.

Størrelse: Avvikelser på mer enn 2 cm over eller under standardmålene.

OBS

Hannhunder skal ha to normalt utviklede testikler på normal plass.

*) I henhold til norsk lov er øre- og halekupering forbudt.

Rasebeskrivelsen er oversatt fra gjeldende FCI-standard.

Norsk Kennel Klub, 8. oktober 1996.